

❖ **Pobožnost** ❖

v čast

**Sv. Antonu
Padovanskemu****čudodelniku in svet-
: niku celega sveta. :**

Z dovoljenjem visokočast.
Lavantinskega knezoškofij-
stva v Mariboru dne 13. ju-
nija 1915, št. 3133 in re-
dovnega predstojništva v
Ljubljani.

- V Mariboru, 1915. -

Založila bazilika Matere Milosti.
Natisnila »Tiskarna sv. Cirila.«

110380

110380

OFFER 341 / 1951

I. Kratek življenjepis.

Sv. Anton Padovanski je bil rojen 15. avgusta 1195, torej ravno na praznik Vnebovzetja preblažene Device Marije. Narodil se je v Lizboni, sedanjem glavnem mestu portugalskega kraljestva. Oče pl. Buljon Martin in mati Marija Terezija iz Taveres sta bila oba prav visokega rodu. Dala sta novorojencu ime Ferdinand, ime Anton je prejel svetnik še le pri vstopu v red sv. Frančiška.

Petnajst let star se je Ferdinand odpovedal svetu. Vstopil je v avguštinski samostan v Lizboni. V rojstnem mestu pa so ga zelo motili mnogi obiski znancev in sorodnikov. Prosil je torej predstojnike, naj mu določijo drug samostan. Uslišali so ga in predstavili k sv. Križu v Koimbri.

Koimbra je bila takrat glavno mesto portugalskega kraljestva. Zato se nam ni čuditi, da je dal pripe-
ljati portugalski kraljevič Dom Pedro v to mesto sv. ostanke pr-
vih mučenikov iz frančiškanskega reda, sv. Berarda in njegovih to-
varišev. Ti goreči spoznovavci sv. vere so dali svoje življenje za Je-
zusa 16. januarja 1220. Njih sv. trupla so postavili v javno česčenje ravno v cerkvi sv. Križa, kjer je bival Ferdinand. Premišljeval je srečo sv. mučencev, in tudi v nje-
govem srcu se je vzbudilo sv. hre-
penenje po mučeniški kroni. Kar ločiti se ni mogel od svetih trupel in goreče je prosil za milost, da postane frančiškan in mučenec Kri-
stusov. Ko je tako pobožno molil, se mu prikaže sv. Frančišek ter mu zapove, brez odlašanja stopiti v njegov red. Ta prikazen ga je popolnoma potolažila in nemudoma je naznanil predstojnikom svoj sklep.

Predstojniki so njegovo prošnjo uslišali. Blizu Koimbre je bil frančiškanski samostan in tu je vstopil Ferdinand v novi red. Samostanska kapelica je bila posvečena sv. Antonu Puščavniku. Po njem se je odslej Ferdinand imenoval Anton. Vedno večje je bilo njegovo hrepenenje po mučeniški kroni in goreče je prosil za dovoljenje, iti v afrikanske misijone. Predstojniki ga uslišijo in Anton odpotuje; a komaj pride v Afriko, napade ga huda in dolgotrajna bolezen. Spoznal je glas in opomin božji. Navajen v vseh rečeh, popolnoma se prepustiti vodstvu previdnosti božje, sklene, se vrniti v domovino. Stopi na barko ter se odpelje pri lepem vremenu; komaj pa pride na široko morje, vzdigne se velik vihar in žene barko več dni naprej proti vzhodu. Slednjič obstoji barka na sicilijanskem obrežju. Tu stopi Anton na suho

ter se poda v frančiškanski samostan v bližini mesta Mesine.

L. 1221 je poklical sv. o. Frančišek svoje brate h generalnemu kapitelju v Asiz. Tudi Anton se poda tje. P. provincijal Gracijan ga sprejme v samostan na Gori sv. Pavla. Tu živi Anton skrit pred svetom in se vadi v največjem zatajevanju; za zgled si izbere spokorno življenje sv. Antona Puščavnika. Naslednje leto 1222 pride Anton v mesto Forli, da bi prejel sv. mašniško posvečenje. Zbranih je bilo tamkaj več redovnikov iz dominikanskega in frančiškanskega reda. Pri tej priložnosti dopade Bogu, postaviti ponižnega Antona na svetilnik. Navzoči provincijal p. Gracijan ga namreč povabi, naj on razveseli brate s spodbudnim nagovorom. Anton se izgovarja, kakor so se pred njim drugi, da ni pripravljen. Ker mu pa predstojnik le ukaže govoriti,

ponižno sluša sv. Anton. In glej, njegov govor je bil čudovito sestavljen, vsaka beseda je bila polna globokega čustva, pristrčnosti in duhovnega krepila. Njegov jezik je bil čist in mogočen, glas prijeten in doneč, vse njegovo obnašanje polno milote in veličanstva. Poslušalci so kar ostrmeli in kakor okamneli so bili od začudenja in veselja. Ne da se popisati, kak vtisek je napravila ta prva pridiga sv. Antona. Vsi so v njem spoznali svetega in zelo učenega moža. P. Gracijan ga je takoj imenoval za pridigarja svoje provincije. Sv. o. Francišek se je zelo razveselil, ko je slišal o izredni nadarjenosti p. Antona ter je razširil njegovo delavnost na vse serafinske pokrajine. Poslal ga je še posebej v bogoslovsko šolo v mesto Verčeli ter ga potem nastavil za učitelja bogoslovja svojim bratom.

L. 1224 je bil sv. Anton po-

klican na Južno Francosko. Tamkaj so Albigenci drzno razširjevali svoje krive nauke. Sv. Anton se je postavil zoper nje v bran z močjo in duhom preroka Elije. Njegove besede so kakor dvorezni meč prodirale v srca poslušalcev. Neštetilna množica zaslepljenih se je vrnila k čredi Kristusovi in se izpreobrnila. Bog pa je poveličal sv. moža z darom jezikov in z velikimi čudeži. Krivoverci se niso mogli ustavljati njegovi besedi. Bil je v resnici „kladivo krivovercev“.

Po triletnem delovanju na Francoskem se vrne sv. Anton v Italijo. Tudi tu je imelo njegovo delovanje čudovite uspehe.

Sv. Anton se je nekaj časa mudil tudi v Rimu. Ko je papež Gregorij IX. o tem zvedel, ga je poklical k sebi. Srčno je želel, da bi svetnik pridigal vpričo njega. Ponižni sin sv. Frančiška je rad

ustregel ter večkrat pridigal vpričo papeža in kardinalov. Vsi so občudovali njegov neverjetno dober spomin, prijetnost in prešinljivost njegovega glasu, temeljitost njegovih dokazov, izbranost njegovih besed. Papeža so pridige tako prevzele, da je nekoč rekel: „Anton je skrinja zaveze obeh testamentov in zakladnica sv. pisma.“

Središče njegovega delovanja v Italiji je bilo mesto Padova. Tu je bila njegova delavnost prav posebno blagoslovljena. Mnogo krivovercev in zastaranih grešnikov se je hitro po prvih pridigah spreobrnilo. Ustanovil je pravo bratovščino javnih spokornikov, ki so očitno delali pokoro.

V Padovi je videl Tizon, pobožni dobrotnik svetnika, kako se je prikazalo dete Jezus sv. Antonu. Okoli polnoči je zapazil svetle žarke skozi špranje pri vratih izbe, v kateri je bival sv. pridigar. Za-

gledal je svetnika v družbi prečudno lepega deteta. Dete je stalo na knjigi, ki je ležala na mizi ter z obema rokama objemalo svetnika. Nebeška luč, prečudna lepota in veličastvo je obdajalo dete. Sv. Anton je žarel blaženega veselja nad njegovo ljubeznivostjo ter prisrčno objemal in poljubljal Jezuščka. Po prikazni je prosil sv. Anton Tizona, naj nikomur ne pove, kar je videl, dokler bo on živel.

Padova, poprej mesto posvetnega, pregrešnega veselja, se je spremenila vsled pridig sv. Antona v vrt čednosti in pobožnosti.

L. 1231 je imel Anton svoje zadnje postne pridige. Od vseh strani, od Verone, Vičence, Benetk in drugih krajev je vsak dan privrela tolika množica ljudij, da je bila cerkev premajhna in je moral na prostem pridigati. Zbranih je bilo po dvajset do trideset tisoč

poslušalcev, a vladal je popoln red in mir med njimi. Vsi so svetnika dobro razumeli. Anton pa je napel vse svoje moči, da še reši kolikor mogoče veliko neumrjočih duš. Spoznal je namreč, da ga zalezuje bolezen, vodenica. Bog mu je tudi razodel njegovo ločitev iz tega sveta; on pa ni nič bolj želel, kakor „razvezan in s Kristusom biti“.

V petek 13. junija 1231 se je na vse zgodaj spovedal in prejel sv. obhajilo. Tudi svoje nebeške matere Marije, katero je celo življenje zvesto ljubil, na koncu svojega življenja ni pozabil. Vedno je ponavljal molitvico, katero je tolikokrat tako goreče molil: „O vzvišena Gospa.“ Na to je povzdignil oči proti nebu in dolgo ostal kakor zamaknjen. Njegovo obličje je bilo celo spremenjeno in poveličano. Na vprašanje, kaj vedno tako gleda, je odgovoril: „Vidim mojega Gospoda.“ Bratje

so iz teh besedi spoznali, da je prišel čas ločitve. Gospod se je približal, da bi svojega zvestega služabnika vzel k sebi. Nemudoma so mu podelili sv. poslednje olje. Po prejetju sv. poslednjega olja je svetnik prosil sobrate, naj ž njim skupaj molijo spokorne psalme. S sklenjenimi rokami je molil ž njimi do konca. Potem se je pričel rahli smrtni boj kake pol ure dolgo. Smrt je bila tako mirna in lahka, kakor da je le sladko zaspal in njegova angelsko čista duša se je vzdignila k svojemu stvarniku in odrešeniku.

Blažena smrt sv. Antona je bila v petek okoli četrte ure popoldne. V Padovi je Bog sam pre-skrbel, da se je razglasila svetnikova smrt. Cele trume otrok, dečkov in deklic, je tekalo po mestu in na ves glas so vpili: „Svetnik je umrl; sv. pater Anton je umrl!“

Pogreb je bil še le pet dni

po svetnikovi smrti. Že pri pogrebu ga je Bog poveličal z mnogimi čudeži. Sv. truplo so položili k večnemu počitku v samostanski cerkvi St. Maria Maggiore v Padovi. Njegov grob je bil odslej vedno oblegan od velike množice ljudi. Verniki niso le v vsaki stiski našli pomoči pri svetniku, Bog je storil po njem toliko in tako velike čudeže, da so ga naravnost čudodelnika imenovali in mesto Padova slovi po celem svetu po sv. Antonu zaradi čudežnih uslišanj, ki so jih proseči ob njegovem grobu prejeli.

Splošna je bila želja, naj bi proglasila sv. Cerkev Antona kmalu slovesno svetnikom. Papež, osebni prijatelj sv. Antona, je prošnje z veseljem sprejel. Takoj je določil komisijo za preiskovanje čudežev sv. Antona. Ko so kardinali priporočili proglašenje, se je določila binkoštna nedelja za to slovesnost.

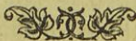
Bilo je na 30. maja 1232 leta. Zbrala se je ogromna množica ljudstva. Proglašenje se je izvršilo v stolni cerkvi spoletski. Ko je namestnik Kristusov na koncu slovesno zapel *Te Deum*, je pristavil molitev, ki se navadno moli le na praznik kakega cerkvenega učenika: „O najboljši učenik in luč sv. Cerkve, sv. Anton, ti ljubitelj postave božje, prosi za nas pri Sinu božjem.“

Ko je bil sv. Anton svetnikom prištet, so sklenili frančiškani v Padovi, sezidati mu lepo cerkev in ga postaviti za patrona te cerkve. Prezidali so v ta namen cerkev sv. Marije. Posvečenje te prenovljene cerkve in prenesenje sv. trupla svetnikovega na veliki altar je bilo belo nedeljo 7. aprila 1263. Navzoč je bil tudi sv. Bonaventura, takratni redovni general. Kot veliki častivec sv. Antona je hotel pogledati in počastiti sv. ostanke.

Zapove torej odpreti marmornato rakev, v kateri je bilo truplo svetnikovo od leta 1232. In glej, med tem ko je celo telo zapadlo troh-nobi, ležal je jezik sredi ust rdeč-kast in čudovito nestrohnjen. Sv. Bonaventura ga prime v roke in ves osupnjen in s solzami v očeh vzdihne: „O blagoslovljeni jezik, ki si vedno častil svojega Gospoda in druge priganjal k njegovemu češčenju, sedaj se očitno kaže, kako dopadljiva je bila Bogu tvoja služba.“ Poljuboval ga je z največjo pobožnostjo in določil, da se spravi na poseben kraj. Jezik sv. Antona je ostal nestrohnjen do dandanes. Shranjujejo in kažejo ga v dragoceni monštranci.

Češčenje sv. Antona se je izredno razširilo izvun Padove. Ne le na enem kraju, ne le ob gotovih časih, ne le v posebnih stiskah je sv. Anton priprošnjik, ne on je splošni zavetnik krščanskega

sveta. Zatorej ni čuda, da so papež Leon XIII. dne 16. oktobra 1881 pobožnemu in učenemu profesorju bogoslovja dr. Antonu Lokatelliju iz Padove izrekli te le besede: „Moj sin . . . v resnici ne zadostuje, da ljubijo Antona Padovanci, ljubiti ga mora celi svet. Sv. Anton ni samo svetnik Padovanski, on je svetnik celega sveta.“

II. Razne pobožnosti.

Molitev pred podobo sv. Antona.

Pozdravljam te, o sv. Anton, ti krasna lilija nedolžnosti, ti ponos krščanstva. Pozdravljen, ti kerub, seraf, ki govoriš o božji ljubezni. Prisrčno te častim in blagrujem zaradi neizrekljivih milosti, s katerimi te je obsipal dobrotni Bog. O ljubi sv. Anton, ponižno se zatečem k tebi in te prosim na kolenih, spomni se slovesne obljube, da boš rad pomagal vsem v vseh stiskah, ako obiščejo devet torkov zaporedoma tvojo sveto podobo in te časte. Zvesto si dosedaj držal obljubo tako, da ni bilo nikogar, ki bi ga ne bil uslišal, če te le niso vodili drugi nagibi, da mu nisi mogel izpolniti obljube. Zato prihajam tudi jaz prav za-

upno k tebi in ti potožim svojo težavo in ti razodenem svojo srčno željo.

Glej, v bridkosti svojega srca se oziram na te, milostljivi zavetnik, in te prosim, da se ozreš name tako ljubeznivo in prijazno, kakor se jaz oziram v tvojo podobo. Naj ti gane moja ponižna prošnja sočutno srce.

Tudi ljubeznivo Dete božje, ki ga držiš v naročju, nas je ljubilo. Razodeni mu mojo stisko in mi izprosi pomoč, saj mi lahko pomagaš, ker ti ljubljeno Dete ne more odreči nobene opravičene prošnje. Ko si bival še na zemlji, se ti je večkrat prikazalo in ti celo dovolilo, da si ga objemal; v nebesih te pa še bolj ljubi in še bolj časti in zato te bo gotovo uslišalo, da spozna tako ves svet, da hoče ljubko Dete ostati tvoj mogočni prijatelj, kakor je bilo nekdam, ko si bil na zemlji.

Želelo je tudi, da ga držiš na podobi v svojem naročju ter tako pokazalo, da bosta ostali srci Antona in Jezusa vedno združeni. Zato vaju pozdravljam, zaupna prijatelja Jezus in Anton. Prosim vaju milosti, prosim ljubezni in prave pobožnosti; prosim te, o Jezus, pri ljubezni, ki jo gojiš do sv. Antona, prosim, o Anton, pri ljubezni, s katero objemaš nebeško Dete.

Sprejmita, o Jezus in Anton, ki sta se tako ljubila na zemlji in se še sedaj ljubita v nebesih, tudi mene v vajino družbo, v družbo ljubljenih prijateljev. Priporočam vama svojo prošnjo, darujem svoje srce, izročam svojo dušo. Kakor klečim pobožno tu pred vajino podobo, tako naj se veselim, nekoč pri vaju v nebesih! Amen.

Devet molitev k sv. Antonu.

1. O sv. Anton, pozdravljam te v imenu angelov in nadangelov.

Blagrujem te in hvalim vsemogočnega Boga za preveliko milost, ki ti jo je podelil, da si se namreč ravnal vedno in z veseljem prav kakor nebeški angeli popolnoma po božji volji. Stopi, sv. Anton, z ljubimi angeli pred prestol božji in sporoči Bogu prošnjo, ki sem ti jo razodel. Amen.

2. Pozdravljam te, o sv. Anton, v imenu svetih očakov in prerokov. Blagrujem te in hvalim pre-dobrega Boga za veliko milost, da si namreč, kakor očaki in preroki, globoko umeval Boga in imel dar prerokovanja. Stopi, prosim te, s svetimi očaki in preroki pred božji prestol, daruj z njimi Bogu svoje zasluge in mi izprosi zaželeno milost. Amen.

3. Pozdravljam te, o sv. Anton, v imenu svetih apostolov in učencev Jezusovih. Blagrujem te in hvalim neskončno ljubeznivega Boga za veliko milost, da te je izbral

kakor svete apostole in učence Gospodove, za gorečega oznanje-
vavca svetega evangelija in raz-
širjavca krščansko-katoliške vere.
Prosim te, stopi s svetimi apostoli
in učenci Jezusovimi pred prestol
božji in daruj z njimi Bogu svoje
zasluge, da tako prejmem milost,
ki jo potrebujem. Amen.

4. Pozdravljam te, o sv. An-
ton, v imenu svetih mučencev in
vseh spokornikov. Blagrujem te
in hvalim neskončno usmiljenega
Boga za velike milosti, ki ti jih
je podelil. Prestal si kakor sveti
mučenci in spokorniki mnogo pre-
ganjanj zavoljo Kristusovega imena
in bil celo pripravljen, preliti zanj
svojo kri. Zato te prosim, sv. An-
ton, daruj z vsemi svetimi mučenci
in spokorniki Bogu svoje zasluge
in mi izprosi tako težko pričako-
vano pomoč. Amen.

5. Pozdravljam te, o sv. An-
ton, v imenu svetih škofov in du-

hovnikov. Blagrujem te in hvalim neskončno svetega Boga za velike milosti, ki ti jih je podelil. Spreobrn timer namreč kakor sveti škofje in duhovniki z gorečimi pridigami in svetim zgledom mnogo tisoč grešnikov in jih pridobil za nebesa. — Stopi, o sv. Anton, s svetimi škofi in duhovniki pred prestol božji in mi izprosi zaželjeno milost. Amen.

6. Pozdravljam te, o sv. Anton, v imenu vseh svetih menihov in puščavnikov. Blagrujem te in hvalim neskončno ljubeznivega Boga za veliko milost, ki ti jo je podelil, da si se, kakor sveti menihi in puščavniki, postil, da si čul, molil in si nakladal druga težka pokorila. O izprosi mi milost, da po tvojih zaslugah in zaslugah vseh svetih menihov in puščavnikov Bog usliši mojo molitev. Amen.

7. Pozdravljam te, o sv. Anton, v imenu vseh devic in nedol-

žnih otrok. Blagrujem te in hvalim neskončno ljubeznivega Boga, ker ti je podelil toliko milost, da si ohranil kakor svete device in nedolžni otroci neomadeževano najlepšo vseh čednosti sveto čistost in premagal krepko vse napade hude poželjivosti. Veliko premore tvoja priprošnja in zato trdno upam, da se bo Bog milostno ozrl nanjo in na zasluženje svetih devic in nedolžnih otrok in me uslišal. Amen.

8. Pozdravljam te, o sv. Anton, v imenu svetih vdov in zakonskih. Blagrujem te in hvalim neskončno ljubeznivega Boga za velike milosti, katere ti je podelil, da si se namreč odlikoval kakor svetniki v raznih čednostih in služil Bogu celo življenje tako zvesto in marljivo. Daruj, o sv. Anton, Bogu svoje zasluge in mi izprosi božjo pomoč. Amen.

9. Pozdravljam te, o sv. Anton, v imenu vseh pobožnih ljudi

na zemlji. Blagrujem te in hvalim veličastnega Boga za veliko ljubezen, ki jo je gojil do tebe, ker te je tako obsipal z milostmi. Prosim te pri velikih milostih, ki si jih prejel, glej milostno tudi name. Spomni ga, da si mu zvesto služil tukaj na zemlji in mi izprosi milost, ki jo tako težko pričakujem. Usliši me, da se tako razširja tvoja čast in slava in se zacelijo rane mojega trpečega srca. Zgodi se, kakor je ljubo dobremu Bogu in koristno moji duši. Amen.

Molitev darivcev »Kruha sv. Antona«.

O občudovanja vredni sv. Anton, slaven po veličastnih čudežih in po premilostnem odlikovanju, katero ti je skazal Jezus, ko je hotel kot ljubo dete se ponižati in v tvojem naročju počivati; izprosi mi vendar od njegove dobrote milost, katero iz celega srca želim in goreče prosim.

Ti si bil tako izredno do-
brotljiv nasproti ubogim grešnikom;
ti tudi ne gledaš na nevrednost
tistih, ki te kličejo, ampak na čast
božjo, ki se bo kajpada spet po-
višala, ako mi pomagaš; ti gledaš
na zveličanje moje duše, ki stoji
v bližnji zvezi s prošnjo, katero ti
tako iskreno predlagam.

Mojo hvaležnost ti naj spri-
čuje malo darilo, katero ti v pod-
poro ubogih darujem. O da bi le
vžival enkrat ž njimi nebeško ve-
selje. To mi podeli božji Zveličar
po tvoji mogočni priprošnji. Amen.

(Odpustek 300 dni enkrat na
dan. Leon XIII. 6. maja 1899.)

Devetdnevnica

v čast sv. Antonu.

Uvodna molitev.

(Tukaj opravi »Molitev pred podobo
sv. Antona«.)

Litanije v čast sv. Antonu.

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Bog Oče nebeški, usmili se nas!

Bog Sin, odrešenik sveta, usmili
se nas!

Bog Sveti Duh, usmili se nas!

Sveta Trojica, en sam Bog, usmili
se nas!

Sveta Marija, prosi za nas!

Sveta Mati božja,

Sveta devic Devica,

Sveti Anton Padovanski,

Dika serafinskega reda,

Lilija devištva,

Biser uboštvaja,

Podoba pokorščine,

Ogledalo zatajevanja,

Dišeča posoda čistosti,

Svetla zvezda svetosti,

Kras lepega vedenja,

Lepota raja,

Skrinja zaveze obeh testa-
mentov,
Zakladnica sv. pisma,
Učenik resnice,
Pridigar milosti,
Pokončevavec pregreh,
Sejavec čednosti,
Kladivo krivovercev,
Strah nevernikov,
Tolažnik žalostnih,
Preglednik vestij,
Mučenec po hrepenenju,
Strah hudobnih duhov,
Groza pekla,
Vedni čudodelnik,
Vrnitelj izgubljenih reči,
Bodi nam milostljiv, prizanesi nam
o Gospod!
Bodi nam milostljiv, usliši nas, o
Gospod!
Vsega hudega — reši nas, o Gos-
pod!
Vsega greha
Zalezovanj hudičevih
Kuge, lakote in vojske

Večne smrti

Po zasluženju sv. Antona

Po najgorečnejši ljubezni sv. Antona

Po preroškem duhu sv. Antona

Po ognjevitem pridigovanju sv. Antona

Po sv. Antona gorečnosti za mučeništvo

Po najnatančnejšem spolnjevanju pokorščine, uboštv in čistosti sv. Antona

Na dan sodbe

Mi grešniki — prosimo te, sliši nas!

Pripelji nas k pravi pokori,

Vžgi v nas ogenj božje ljubezni,

Daj nam uživati varstvo in brambo sv. Antona,

Podeli nam po zasluženju sv. Antona pravo kesanje, ponižnost, dar solz in sv. premišljevanja,

Daj nam na priprošnjo sv. Antona svet, hudobnega duha in meso popolnoma premagati,

Pomagaj v vsaki stiski onim, ki
se priporočajo prošnjam sv. An-
tona,

Usliši nas,

Sin božji,

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe
sveta, prizanesi nam, o Gospod!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe
sveta, usliši nas, o Gospod!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe
sveta, usmili se nas!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Oče naš. — Češčena Marija.

Molitev.

Najdobrotljivejši Bog, ki svo-
jega blaženega spoznovavca Antona
s slavo vednih čudežev poveljučuješ,
dodeli milostno, da, kar po njego-
vem zasluženju pobožno prosimo,
na njegovo priprošnjo resnično prej-
memo. Ki živiš in kraljuješ od ve-
komaj do vekomaj. Amen.

Slavospev sv. Antonu Pado- vanskemu.

(Kot molitev.)

Glejte dela čudežna!
Zmota, smrt, nesreče kvar,
satan, gobe: vse beži;
bolni spet so zdravi.

Pade spona, srd morja . . .
Ude, izgubljeno stvar,
— kdor le prosi — vse dobi:
mladi, sivoglavi.

Odbeži nevarnost vsa,
stiske in skušnjav vihar . . .
Vslišani, spričujte vi,
Padova naj pravi!

Pade spona, srd morja itd.
Čast bodi Očetu in Sinu in Sve-
temu Duhu.

Pade spona, srd morja itd.
Prosi za nas, blaženi Anton,
Da postanemo vredni obljub
Kristusovih.

Molimo.

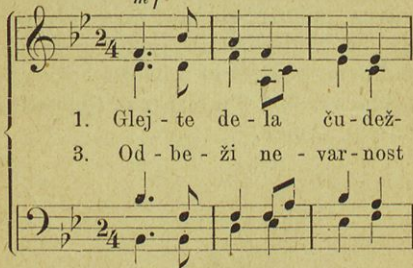
Tvojo Cerkev, o Bog, naj blaženega Antona, tvojega spoznavca, pobožni spomin razveseljuje, da bo vedno stala pod varstvom duhovne pomoči in zaslužila uživati večno veselje. Po Kristusu Gospodu našem. Amen.

Slavospev sv. Antonu Padovanskemu.
(Za cerkveno petje.)

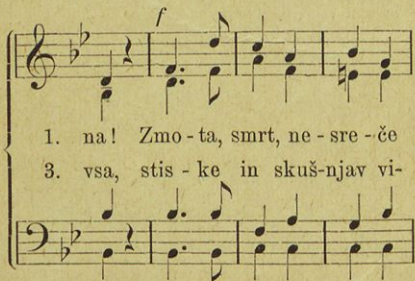
Allegretto.

mf

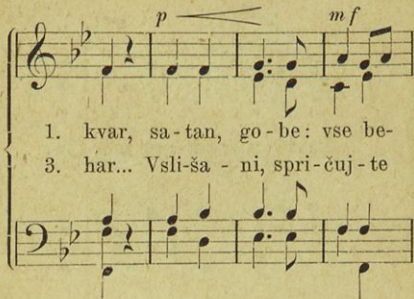

1. Glej - te de - la ču - dež -
3. Od - be - ži ne - var - nost

f

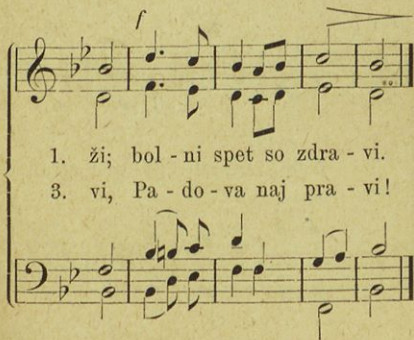

1. na! Zmo - ta, smrt, ne - sre - če
3. vsa, stis - ke in skuš - njav vi -

p *mf*

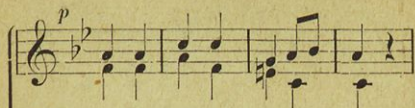
1. kvar, sa-tan, go-be: vse be-
3. har... Vsli-ša - ni, spri-čuj-te

f

1. ži; bol - ni spet so zdra - vi.
3. vi, Pa - do - va naj pra - vi!

p

2.)
4.)
6.) Pa-de spo-na srd mor - ja...

U-de, iz - gu - blje - no stvar,

mf

kdor-le pro-si, vse do - bi:

The first system of music consists of a treble and a bass staff. The treble staff begins with a treble clef, a key signature of one flat (B-flat), and a dynamic marking of *mf*. It contains four measures of music, with a crescendo hairpin starting in the second measure. The bass staff begins with a bass clef and the same key signature, and contains four measures of music. The lyrics 'kdor-le pro-si, vse do - bi:' are written between the two staves.

f

mla - di, si - vo - gla - vi.

The second system of music consists of a treble and a bass staff. The treble staff begins with a treble clef, a key signature of one flat (B-flat), and a dynamic marking of *f*. It contains four measures of music, with a crescendo hairpin starting in the third measure. The bass staff begins with a bass clef and the same key signature, and contains four measures of music. The lyrics 'mla - di, si - vo - gla - vi.' are written between the two staves.

mf

5. Sla - va O - če - tu

f

in sla-va Si - nu,

p *mf*

sla-va tu-di bo - di

This musical system consists of two staves. The upper staff is in treble clef with a key signature of one flat (B-flat). It begins with a piano (*p*) dynamic and a crescendo hairpin. The melody starts on a half note G4, followed by a quarter note A4, a dotted quarter note B-flat4, and a half note C5. A mezzo-forte (*mf*) dynamic begins with the next measure, which contains a quarter note B-flat4, a quarter note A4, and a half note G4. The system concludes with a quarter note F4 and a half note E4. The lower staff is in bass clef with the same key signature. It provides harmonic support with chords: G2-B2 (half), A2-C3 (quarter), B-flat2-D3 (dotted quarter), and C3-E3 (half).

f

Sve - temu Du - hu!

This musical system also consists of two staves. The upper staff is in treble clef with a key signature of one flat. It begins with a forte (*f*) dynamic and a decrescendo hairpin. The melody starts with a dotted quarter note G4, a quarter note A4, a dotted quarter note B-flat4, and a half note C5. The system ends with a quarter note B-flat4 and a half note A4. The lower staff is in bass clef with the same key signature. It provides harmonic support with chords: G2-B2 (half), A2-C3 (quarter), B-flat2-D3 (dotted quarter), and C3-E3 (half).

V. Prosi za nas, blaženi Anton,

O. Da postanemo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o.

Tvojo Cerkev, o Bog, naj blaženega Antona, tvojega spoznavca, pobobžni spomin razveseljuje, da bo vedno stala pod varstvom duhovne pomoči in zaslužila uživati večno veselje. Po Kristusu Gospodu našem.

O. Amen.

(Odpustek: 1. 100 dni vsakokrat.
2. Popolni odpustek enkrat v mescu, če se opravi vsak dan, z navadnimi pogoji.)

Blagoslov

sv. Antona zoper napade hudobnega duha:

Glejte križ Gospodov! Bežite sovražne moči!

Zmagal je lev iz rodu Judovega,
korenina Davidova. Aleluja!

(Odpustek 100 dni enkrat na dan.
Leon XIII. 21. maja 1892.)

928. Antonio : 248.159.7